

ANUNCIERILE

IN TOATA ROMANIA... IN STRAINATATE... MERCIUNI SI RECLAME...

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redactiei si Administratiei: Palatul Dacia.

ANUNCIURI

Be primesc in strainatate: La D-nul Haug...

Articolele nepublicate se vor arde.

Un numar in Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like Bacuresci, Giurgiu, etc.

Cursul de Viena, 22 noiembrie. Table with rates for gold, silver, and various currencies.

Cursul de Berlin, 22 noiembrie. Table with rates for various currencies and bonds.

Bucuresci - Suceava. Table with rates for various locations like Suceava, Roman, etc.

Bucuresci - Verclorova. Table with rates for various locations like Verclorova, Craiova, etc.

Bucuresci - Giurgiu. Table with rates for various locations like Giurgiu, Barboși, etc.

DEPESI TELEGRAFICE

LE TAMPULUI (Agentia Havas) Roma, 22 noiembrie. Londra, 22 noiembrie. Bombay, 22 noiembrie. Viena, 22 noiembrie.

consistă intregul aranjament, nu sunt cunoscute de cât la redacția „Românului.”

Radicalii simt, că se duc; că le pierd pământul de sub picioare, de aceea vor să dispară din privescerea politică cu un nou gheșeft, precum Mefistofeles, când ese din scenă, lasă în urmă-i un miros nesuferit.

Noi ne mărginim de o camdată a reda puținele știri, ce transpar din foile financiare germane, cari fiind la fața locului, îndreptățesc la presumpțiunea că ar fi bine informate.

Berliner Boersen-Courier, din 14 noiembrie, scrie următoarele:

Precum ni se scrie din București, greutatea reale ce împiedică încă izbutirea tranzacțiunii asupra căilor ferate române, s'au micșorat de tot. Cu toate aceste sunt niște împrejurări laturalnice, cari devin de o mare greutate mai ales în sferile parlamentare, pentru judecarea afacerii și cari se par chiar a fi de natura de a juca un rol foarte însemnat la vremea decisivă. Există aici bănuiești mai mult, de cât științe pozitive, despre oare care raporturi ce ar avea cu această afacere și cu întreprinzătorii ei din Berlin și din Paris oarecare persoane însemnate, și cu aceste raporturi se pune în legătură partea de câștiguri directe, ce se vor da acolora, cari prin dibăcia lor au adus tranzacțiunea până la punctul unde se află astăzi, când acea tranzacțiune se va deserviși. În București, circula din gură în gură amănunte foarte hazlie în această privință prin cercurile bine informate, pe cari însă credem că trebuie, de o camdată, să ne abținem de a le repeta.

Aceeași foaie scrie în Nr. de la 15 noiembrie.

Precum ni se scrie din București, mare nemulțumire a produs în cercurile politice știrea dată de o foaie germană, cum că o casă de bancă berlineză va primi un provizion de 2 3/4 milioane franci din casa statului pentru mijlocirea ei la rescumpărarea căilor ferate române. Se așteaptă în Camera o desbatere foarte vie, ba chiar din cele mai furtunoase, asupra cestiunii rescumpărării pentru că tocmai în intervalul de față au eșit la iveală oarecare împrejurări personale, cari vor da loc la explicațiuni foarte violente între partidul „albilor” cari sunt deocamdată în minoritate, și partidul „roș”. Poate ca cei d'antăi vor găsi că ocaziunea este priincioasă de a recăștiga sau de a încerca a recăștiga pozițiunea lor prin niște acuzațiuni lesne de întrevăzut. Mai cu osebire va fi atacat personal domnul Costi-

nescu care a înlocuit într'un mod așa de brusc pe d. Calenderu în Paris și în Berlin ca negociator, precum asemenea și d. prim-ministru Brătianu.

Dar cu mult mai grave sunt următoarele cuvinte din Berliner-Boersenzeitung.

„Pentru a readuce la adevăratele ei baze juridice afacerea cedării către guvern a căilor ferate române, repetăm și accentuăm, că 'nici într'un chip nu e vorba despre o schimbare reală a posesiunii sau despre vânzarea căilor ferate, în așa fel, încât societatea acționarilor să înceteze de a exista și că deodată cu încetarea să aibă a se efectua rambursarea obligațiunilor existente. Această opinie, pe care-o găsim în revista ebdomadară, idealmintrelea destul de temeinică, a ziarului National-Zeitung, e eronată. În cazul de față e vorba numai de un contract, prin care să se cedeze guvernului exploatarea; afară de aceasta nu există nici o silă pentru acționari ca să își schimbe acțiile lor pe obligații de stat 6%, ce se vor emite; numai preschimbarea aceasta dă foloase atât de însemnate, iar hărțile convertite sunt atât de esențial mai favorabile de cât acțiunile actuale, în cât nu ne îndoim un moment, că toți vor uza de dreptul lor de a-și preschimba acțiile. Nu de mult am spus lectorilor toate socotelele privitoare la aceasta. Nu e nici un motiv, ca să se plătească îndărăt datoria în obligațiuni. La-ntede de toate însă sfătuim, ca să nu identifice cineva cumva obligațiunile române de drum de fier 6%, cari există deja, cu obligațiunile de stat 6% cari vin în locul actualelor acții, căci obligațiunile cele d'antăi rămân necondiționat o primă ipotecă asupra tuturor căilor ferate; primesc de mai înainte deplina lor dobândă de 6 la sută, înainte de a se întrebuița o singură lețea din veniturile căilor pentru plata obligațiunilor de stat, și fiindcă se întemeiază pe o anuitate de 8 1/2 procente, se amortisează în fie-cu an cu 2%. — În toate direcțiunile contractul convenit pentru cedarea căilor ferate e atât de clar și de precis, încât nici într'o direcțiune nu poate fi controversat.

Când se va publica proiectul acestui contract, de vreme ce 'ncurând se va depune înaintea camerelor române, va dispărea orice îndoială în această privire.”

Deci nu e vorba de rescumpărare, ci de un gheșeft liberal.

Se vorbește de milioane, ce s'au pus la dispoziție pentru trecerea unei legi în cameră, prin care să se

primească convenția încheiată la Berlin, nu pentru rescumpărare, ci pentru acordarea de nouă foloase celor din Berlin, pentru păgubirea statului, pentru creșterea de noi dificultăți țării.

Calculul se va fi făcut tot așa de bine, ca la 'ncheierea concesiilor însăși. Spre a dovedi aceasta, un fapt: Se știe că plătim pe fie care an 240,000 ca amortizare pentru 90 de ani, în vreme ce pentru un spațiu de timp de 90 de ani nu ar trebui să plătim mai mult de 24,000 pe fie care an; cei lași 200,000 cei mai dăru sunt pe de asupra chilipir, și de aceea nici în comptabilitatea direcției din Berlin acei 200,000 nu se inseriu asupra amortizării, pentru că nu e trebuință de această sumă.

În cât privește convenția așa numită de rescumpărare, din clauzele ei ar rezulta:

1) că statul român nu devine proprietar, — ci societatea continuă a exista și a fi proprietară ca în trecut;

2) că statul nu obține decât dreptul de exploatare, drept pe care azi îl exercită o companie străină în numele Societății; iar pentru obținerea unui asemenea drept statul are a ridica noș sarcini asupra-și. Societatea căilor ferate scapă de neplăcutul drept de a supraveghea exploatarea căilor prin o companie străină și obligă pe stat a plăti pentru acțiuni o sumă, ce reprezintă o valoare, pe care acțiunile n'o au.

Iată dar calamitatea, ce ne amenință și asupra căreia vom reveni.

Domnilor alegători ai colegiului I comunal din capitală.

Domnilor alegători,

Mare 'mi a fost satisfacțiunea ce am simțit cu exprimarea atât de semnificativă a voturilor d-voastră. De când țara noastră e declarată independentă, pentru prima oară colegiurile comunale sunt consultate asupra oamenilor, cărora ele înțeleg a le încredința direcțiunea intereselor publice.

Sunteți alegătorii colegiului I al capitalei care reprezintă inima și capul țării.

Prin urmare, votul d-voastră este prima manifestare, pe cale electorală, a opiniunii publice din România independentă.

Sunt dar fericit a constata că maturitatea voturilor colegiului I din București și Iași, ne probează încă odată, că țara noastră, pentru a 'și putea conserva independința ei, doarește să rămâie ca totdeauna, condusă de spiritul sănătos al marelui

partid conservator, din care am o noarea o face parte.

În ceea ce privește alegerea făcută în persoana mea, pe lângă considerația de mai sus 'mi place a crede că într'o viață publică de mai bine de 30 ani, D-vo nți putut aprecia, dacă am făcut și eu ceva bine în țara noastră.

Tot într'o vreme v'ați dat negreșit seama și de decepțiunile ce am putut încerca, și fiind convingși, că asemenea decepțiuni nu sunt tocmai menite a încuraja pe cel ce ar mai dori să se devoteze serviciului patriei, ați voit să le opuneți e-semplul unei satisfacțiuni.

Dând astfel votul, cu care m'ați onorat însemnătatea ce are, vii, d-lor alegători, a v' aduce prin publicitate, sincerele mele mulțumiri, declarându-v' că l'am primit cu cea mai vie satisfacțiune în numele partidului noastre politice, ce voi căuta neîncetat a reprezenta cu aceeași demnitate, cu care s'a prezentat totdeauna în fața țării, ori de câte ori națiunea a simțit necesitatea de a eși din vre-o stare anormală, adusă de circumstanțe independente de voința ei.

Dar încrederea d-voastre trimițându-m' cu această ocazie la Municipalitate, m' voi sili acolo din toate puterile mele a înlătura ori ce considerațiuni politice de la adevăratele interese ale orașului, convins fiind, că deprinderea de a face politică și cu ale Comunei, este adevărată cauză a stării puțin mulțumitoare a comunelor noastre.

Sper că voi găsi în colegii mei, aceleași convicțiuni, și că cu toți împreună vom putea contribui la bunul trai al orașenilor, și la înflorirea Capitalei.

General I. E. Florescu.

DIN AFARĂ

Discuția adresei-răspuns la mesajul tronului în Camera deputațiilor din Pesta, a dat loc unei cuvântări a d-lui ministru al monarhiei ungare, C. Tisza, care a luat cuvântul pentru a da explicări asupra amănunțurilor politice orientale a împărăției austro-ungare. Toate iscusințele — cum zice „Journal des Débats” — au fost întrebuițate de d. Tisza pentru a sfărâma prevențiile și temerile, așa de limpede rostite în proiectul de adresă a majorității cu privire la ocuparea Bosniei și Herzegovinei. Rațiuni istorice, parlamentare și chiar sentimentale au fost pe rând invocate de către orator. Ministrul s'a silit să demonstreze că Austro-Ungaria nu poate avea altă politică de cât ceea, pe

BUCUREȘTI

ambătă, 11 (23) noiembrie. Localii noștri ne-au deprins a se din surprindere în surprinderea de la Livadia plus amănunte luate: surprindere; surprindere; trecerea Ducei surprindere. Cu un cuvânt gușt acesta, care se pretinde a presiunea națiunii nu găsește simțință în cestiuni mari să aplece cu vreme ce are de gând mai fapții pentru fericirea țării, ci totdeauna ne surprindește implinite, totdeauna coace uneric fără de legile sale penă apol în adunarea din dealul polișt să fie aprobat în toate de către mulțimea lacheilor obriașilor săi. Cestiunea care se va aduce acuma în Camera este rescumpărarea drumurilor de fer. Cine știe ce acea rescumpărare? Nimeni știe. „Românul” cocologăște în fraze și teorii generale și punctele speciale, din care

care a urmat o de la inceputul crizei orientale, și că ea nu poate face Rusiei război, de vreme ce un așa război chiar cu bun sfârșit, ar costisi de o sută de ori mai mult sânge, și de douăzeci de ori mai mulți bani, decât ocuparea celor două ținuturi turcești. Oratorul n'a uitat să spună care este deosebirea ce există între tractatul dela San Stefano și cel dela Berlin. Insa partea in adevăr curiosă a discursului ministerial — după cum zice foaia parisiiană — este comparația ce d. Tisza a făcut între procedurile parlamentare ale guvernului austro-ungar, și ale celui englezesc. Oare cabinetul englezesc a incunoscintat parlamentul despre negocierile ce urmărea cu Turcia pentru ocuparea Ciprului, și pentru chezașuirea teritorului turcesc din Asia? Și cu toate acestea Englitera nu' oare țara prin excelență parlamentară? După un astfel de exemplu, cum oare mai poate cineva să creadă că s'ar putea face vr'o imputare guvernului împărătesc austro-ungar în sfârșit, d. Tisza după ce a afirmat, precum este obiceiul in asemenea cazuri, cumcă politica urmată in cestiunea orientală a fost aceea expusă in mai multe rânduri in fața Camerii, a rostit la rândul său, după lordul Beaconsfield și după notele rusești, ferma speranță că tractatul dela Berlin va fi punctual adus la indeplinire, și că pacea Europei nu va fi in nici o primejdie. După spusa știrilor din Pesta, declarațiile acestea din partea ministrului ungar d. Tisza, au fost bine primite de către majoritatea Camerei ungare.

Ziarele franceze spun că comisia europeană a Rumeliei orientale, după declarațiile împăratului Rusiei, fără a mai fi impedită la fiecare moment in sarcina ei delicată, are să poată urmări elaborarea regulamentului organic care va trebui să slujească intrucâtva de constituție acestei provincii. Plecarea prințului Donducof-Corsacof, chemat la Livadia, va produce de sigur o liniștire in spirite și va reduce repede la adevărata lor valoare unele aspirații prea arzătoare. La petiția ce i s'a înfațșat la sosirea ei in Filipopol de către mil de bulgari, comisia a hotărât a face un răspuns, căruia i se va da cea mai intinsă publicitate. Nu mai incupe nici o indoială că comisia nu se va sili mai ales să scoată la iveală in acest document datorile, ce cad asupra populațiilor din Rumelia orientală, dacă dăsele vor să se facă vrednice de autonomia administrativă, ce li s'a concedat prin tractatul dela Berlin; nu mai incupe indoială asemenea că comisia va afirma voința puterilor de a nu lăsa să se preschimbe opera lor, pe câte vreme nici nu s'a făcut cmva vr'o incercare măcar de a se aduce a această operă la indeplinire intr'un chip leal și serios. Ceva mai mult, zic foile străine, se poate constata chiar o simptomă foarte caracteristică de îmbunătățire in situație: predarea cassei provinciei, fără a se face nici o dificultate, in mâinile directorului finanțelor.

POPULAȚIA BUCUREȘTILOR.

Cifra populației flotante

După tabela publicată pe pagina 75 a dării de seamă despre recensământul făcut in anul acesta este in București o populație flotantă de 17,779 suflete.

Ce va să zică această țifără?

E de mare interes a ști căți oameni se află in București, căți din

tre acestia sunt aici cu locuința statornică și căți stađ numai in treacăt. Numărul oamenilor ce stađ in oraș numai in treacăt, comparat cu țifra totală a populației, e țifra populației flotante, o țifără de care trebuie să ținem seamă calculul celor mai multe țifre. Astfel calculând țifra nașterilor, nu trebuie să perdem din vedere, că indeobște populația flotantă nu are progenitură; iară calculând țifra mortalității, nu trebuie să uităm, că mulți vin la București și mor aici in loc de a se intoarce.

Interesul e dar de a ști, căți oameni petrec vremelnice in București. Recensământul făcut de către organele primăriei ne arată insă in tabela de pe pagina 75 cu totul alt lucru, adevă: „Timpul de când domiciliază in București.“ Ca explicare ni se spune apoi că: „Populațiune flotantă se consideră individele cari nu au un domiciliu stabil cel puțin de 12 luni; astfel dar putem considera toate individele găsite și inscrise la facerea recensământului, venite in oraș de la 1—5 zile până la 6—12 luni, ca populațiune flotantă.

Curioasă noțiune! Așa dar familia, care a venit in ianuarie 1878 ori cu câteva luni mai înainte in București pentru ca să rămăie aici cu locuința statornică, această familie face și ea parte din populația flotantă. Toți aceia care locuiesc de mai puțin decât un an in București sunt populație flotantă, iară rușii și uvreii veniți cu dănișii, dacă vor fi venit cu o zi in urmă, nu sunt nici un fel de populație.

Noi suntem de altă părere. Populație flotantă, credem noi, sunt oamenii, care vin și se duc, care nu sunt cu locuința in București, ori care chiar fiind aici cu locuința vremelnică, nu stađ mai mult de cât un an de zile in oraș.

Dar pentru ca să găsim numărul acestor oameni, nu e destul să lucrăm trei zile, ci trebuie să ținem mișcarea in evidență, și la sfârșitul anului să arătăm, căți oameni au venit pe fiecare lună in oraș, căți au plecat dintr'ănsii, și care era numărul celor aflați in oraș in deosebitele luni ale anului, pentru ca astfel să putem găsi un termen de mijloc pentru populația flotantă.

E foarte interesant a ști ceea ce ni se spune in tabela de pe pagina 75; dar după cum ni se spune, cele 17,779 suflete nu sunt de loc populație flotantă, ci niște oameni, care nu petrec decât de un an de zile ori de mai puțin in București.

Am dori să știm, când anume erau in București 17,779 suflete populație flotantă.

Chiar cuvântul „flotant“ ne arată, că e vorba de ceva, ce mereu se schimbă, crește și scade, adevă de un lucru, care statisticește nu poate fi exprimat decât prin un termen de mijloc.

Fără indoiala in cifre 17,779 e cuprinsă și o parte din numărul populației flotante; nu e cuprins insă intregul număr, și afară de aceasta țifra coprinde și multe familii, ce sunt cu locuința statornică in București.

După tabela publicată, cifra pare a fi socotită pe un an intreg.

Ce va să zică insă cifra populației flotante socotită pe un an intreg?

Ea va să zică: dela 1 ianuarie până la 30 decembrie au intrat in București atâți și atâți oameni; dintre aceștia unii au stat atâte zile, alții atâte săptămâni și earăși alții atâte luni; prin urmare termenul de

mijloc a petrecerii lor in București e atât și atât. Afară de aceasta, trebuie să ni se mai arate și termenul de mijloc a celor aflați peste an in București, socotit pe zi, pe săptămână ori pe lună. Numai așa ni se poate prezenta o țifără sub numirea „cifra populației flotante.“

Nu voim de loc să invinováțim pe personalul serviciului de constatare pentru că nu ne-a constatat astfel țifra populației flotante, de oare ce știm prea bine, că nu i s'au dat mijloacele, de care avea trebuință spre a putea face această constatare; cerem insă, că, după ce nu a putut constata cifra populației flotante, să nu ne prezente cu totul altă țifără drept țifără a populației flotante.

Invinováțim insă pe consiliul comunal, care a crezut că tocmai in timp de război era cea mai bună ocazie pentru punerea in lucrare a recensământului. Căci prin recensământ, voim să ne informăm despre starea normală a orașului și pentru aceea trebuie să ne ferim de a număra sufletele in timpuri anormale. Chiar fiind bine făcut recensământul dela 1878, el nu ne-ar lămuri decât asupra stării, in care se afla capitala României pe timpul războiului oriental, la care și statul român lua parte. Ce să facem cu streinii, care au venit din deosebitele părți ale lumii la București, anume pentru că era războiul?

Recensământul, in tabela e) dela pagina 76 ne arată, că dintre 61,859 capi de familie numai 45,353 sunt născuți in România. Restul de 16,506 sunt streinii.

In tot timpul numărul streinilor e in București mare; niciodată insă el nu putea să fie atât de mare ca pe timpul războiului.

In tabela i) de pe pagina 77 ni se arată, că, după protecție 1965 capi de familie sunt ruși, 1414 eleni, 11,394 austro-ungari și 644 otomani. Am dori să știm in timpuri normale căți ruși, eleni, austro-ungari și otomani se află in București.

In sfârșit, tabela j) de pe pagina 77 ne spune, că sunt in București 132,987 ortodocși și 20,749 israeliți.

Am dori să știm, căți ruși veniți anume cu ocazia războiului sunt între acești ortodocși, și căți uvrei rusești sunt cuprinși între cei 20,749 israeliți.

Dacă nu le putem ști acestea, nu știm nimic, ci resfoim cartea plină de țifre fără de a putea scoate vreun înțeles lămurit din ea. Indată insă ce ne lipsește țifra populației flotante, e peste puțință să ne lămurim asupra celorlalte țifre.

Astfel, chiar dacă toate țifrele obținute din recensământul făcut in anul acesta ar fi pe deplin exacte, lipsa țifrei populației flotante face peste puțință orice combinațiune statistică serioasă.

A fost o mare greșală de a face recensământul tocmai pe timpul războiului; dar, dacă s'a făcut odată, trebuia să se organizeze un sever serviciu pentru constatarea țifrei populației flotante. Greșala de a nu fi organizat acest serviciu e cea mai mare dintre toate, de oare-ce ea lipsește întreaga lucrare de ori și ce valoare.

Nu i vorba, știm prea bine, că partea cea mare a populației flotante nu e cuprinsă in țifra totală de 177,646; e cuprinsă insă partea mai mică, și, spre a putea înțelege ceva, trebuie să știm, cât de mare e această parte mai mică și din ce elemente se compune.

In oricare oraș bine administrat

hotelierul ori locuitorul particular se expune la o pedeapsă corecțională, dacă primește pe cineva sub acoperământul său fără să vestească in termen de 24 oare pe autoritatea publică despre aceasta. — Se înțelege! — noi suntem un stat liberal, București sunt capitala elementelor liberale a acestui stat liberal și, prin urmare, administrația noastră comunală nu poate să recurgă la asemenea mijloace severe și admise numai in statele disciplinate.

Ei, bine! Să nu recurgă; dar atunci nici să nu ne prezente cifre privitoare la populația flotantă, despre care nu poate să știe nimic pozitiv.

Recensământul, așa cum este, ne face impresia unei lucrări de ocazie. Consiliul comunal a hotărât să pună in lucrare recensământul, pentru ca in urmă să poată zice: Eată că eu am știut pune la cale un recensământ; eată că sunt mai vrednic decât înaintașii mei. Prea puțin e pasă, dacă acest recensământ e bun ori dacă e rău. Dacă e bun, cu atât mai mare e meritul; ear dacă e rău, vina cade asupra personalului serviciului de constatare și indeosebi asupra d-lui I. E. Petrescu, conducătorul întregii lucrări.

Aici sunt două nedreptăți la un loc: o dată se cheltuiește o muncă publică pentru un scop cel puțin zădarnic; altă dată s'a aruncat vina asupra unor persoane, care erau lipsite de timp și de mijloace spre a și face datoria.

In timp de 3½ luni s'au adunat datele și in timp de alte câteva luni s'a urmat lucrarea in birouri. Dacă ținem seamă, de greutatea întâmpinate la adunarea datelor umblând pe la casele din oraș, și de anevoințele împărțirii acestor date pe rudrice și a calculării cifrelor, trebuie să mărturisim că munca e colosală și că consiliul comunal a pus in spețele personalului de constatare o sarcină prea mare.

Indată apoi ce aceste date erau împărțite pe rubrice, indată ce lucrarea era făcută, consiliul comunal a grăbit să o publice, și astfel nu a lăsat serviciului de constatare timpul de care avea trebuință spre a verifica cifrele, despre care ănsuși trebuia să fie in indoială.

Fste cu puțință, că in adevăr in București există un excedent de aproape 13,000 femei; este cu puțință, că cifra populației flotante este egală cu țifra persoanelor ce nu trăiesc de mai mult decât un an in București, este cu puțință că țifra totală nu trece peste 180,000 suflete: toate aceste sunt cu puțință, dar nu par probabile. Consiliul comunal ar fi trebuit dar să lase oficiului de constatare timpul, de care avea trebuință spre a verifica aceste țifre și spre a constata împrejurările, din care rezultă aceste anomalii in populația Bucureștilor.

Se apropia insă alegerile comunale și recensământul trebuia să fie publicat in pripă, inainte de alegeri pentru ca să poată fi luat drept o armă electorală.

Această procedură e o adevărată bătăie de joc! Iși bate joc consiliul comunal de bună credință a cetățenilor, își bate joc de munca funcționarilor comunali, își bate joc de știință.

Dar ceea ce ne doare mai mult decât toate, e că in această bătăie de joc viclenii din consiliul comunal au isbutit să abuzeze de buna reputație și de bunele voințe ale unui

om tinăr, ceea ce ne doare și generația mai tinără se lăturită pe căile umblate de noștri politici îmbetrăniți in te: ne doare că in fruntea țiel stă numele Ioan Precoș mitrescu.

DOBROGEA

Anexa A.

Cestiuni de proprietate și impozite

In memoriul comunicat in 19 vrie trecut, s'a atina cestiunea proprietății și a impozitelor in trăsături de Schițăm câteva puncte in detalii.

I.

S'a zis că sunt foarte puține proprietăți private, in ceea ce privește proprietatea rurală, și aceasta s'a zis mef cu din cauză că, după legile și datineli străne, ne-ai fost greu de pătruns la vedere, cum cineva poate fi proprietar unui pământ pentru care plătește. Când cineva este obligat a da de pământul recoltă, evident că această dă se poate lua decât de dreptul de proprietar, și nu se plătește decât ca beză. Un toate aceste, mulți din localitate s'at a susține, că satele, de și plătin, niște de recoltă, totuși sunt bune și adevărate proprietăți și că nu ar fi de loc delă improprietăți, că mulți din săteni și proprietarii rurali, au cumpărat la pământuri, plătiind banii și luând mente la mână, și că tot acești proprietari plătesc 10 la sută din recolta anuală.

In privința aceasta, este nevoie de familiariza cu modul și firea contribuțiilor statului turcesc, de a vedea și ceta cum a înțeles el această dă pământ, care se numește dijon și cu împăca ea cu dreptul de proprietate. rabili Izzet Efendi și Mustafa Efendi, fosti funcționari turci până la declaș răzbelului, au bine-voit a ne da informațiuni.

Dacă pășim in afară de raionul orașe găsim satele cu proprietatea rurală. T cii au fost improprietăți satele, adică dat fiecare sat documente (afirman) la m pentru atăta pământ, pe cât au putut prinde. Acest pământ li s'au dat prin arătoare de brazdă. Ei, li s'a dat cu dijon, ca să se plătească din 5 recol una la început, apoi peste câțiva ani 6 una, apoi din 8 una și in urmă ar 6—7 ani din 10 una. După intenția ă vernalni torc, dijmă trebuia necont să scadă, până la completa răscumpăr a pământului; cel puțin așa erau pro sionile guvernului turc. Dijmă trebuia ajungă cu timpul din 15 una, din 18 u și mai departe.

Din cele espuse până aci, se văd lîr pede, că dijma astfel stabilită și percepută nu este decât un mod de răscumpărare proprietății, și că ea nu are termen in z ior, adică este lăsată la voința și bun tatea padipnhoi. Un toate acestea, ezi un ce constant, adică acela, că dijma cu cu timpul devenind tot mai mică.

După aceste dispozițiuni, cari sunt cel mai vechi și cari par a fi fost general pentru cele mai multe sate și așezări de ucatori 1) vin apoi vânzările de pământ

1) Despre chipul așezării de sate tăte regiți, nu ne putem opri de a transece ad un vechi document in această privință din anul 7238 septembrie 6. In acel un domnul Moldovei, Grigore Vodă Ghica; după ce, împreună cu Mengli-Gherei Hanul tătarilor isbutiră a aplana toate neînțelegerile dintre moldoveni și tătarii Nohai apoi acel domn se ocupă și cu împopărarea câmpiilor pustiate din Bucșagul Moldovei. Iată cum sună zapisul tătarilor Nohai dat la mână domnului, pentru așezarea lor pe pământul Moldovei:

„Pricina acestui zapis este precum in anul 1141 (?) Măria Sa Înălțatul și milostivul stăpânul nostru Mengli-Gherei Han trimetând arz la împărăție, precum ca să ni se arăndniască din pământul Moldovei loc așezămăni și de pășunarea bucatelor, după arzul Măriei Sale, și cu știința M. Sale Domnul Moldovei, arăndniindu-ni-se ca „firman împărătesc“ din pământul Moldovei 32 cesauri d'alungol, și donă cesauri d'a curmezighi, care loc, fiind din început chiar loc moldovenesc, și de folosul și hrana pământului Moldovei, Măria Sa Hanul împreună cu M. Sa paga... cu Han

făcute dela un timp incoace de otoman. Aşa, mulţi săteni şi alţii părăsesc cu bani gata pământ de a face şi sohat, pentru care li s'au dat guvernul turc documente la mână. Aceste, şi ei plătesc dijma de 10 din recolta anuală.

Dele de mai sus rezultă: că dijma mare generală asupra exploatarei pământului, şi totodată un mod de recumpărare a proprietăţii rurale; că fiecine nu s'o plătească, ori-care ar fi fost de aciziştiune al proprietăţii rurale.

Guvernului turc îi venea greu cu darea dijmei, căci în 1874 el ordonă să se ia în bani şi perceperea ei astăzi cum s'a făcut lucrarea: S'a consemnat mijlocie pe pogon şi pe un câmp pus drept plată în bani, luându-seca parte. Spre pildă: Satul X are 500 pogoane pământ lucrător exorbitant. Recolta mijlocie era calculată o dată pe pogon, ceea ce da 2,5000 de franci, din care guvernul avea dreptul să ia chila pâne. Aceste 250 chila pâne, erau alta calculate 25 lei chila, dădea deci 6250 franci, sau 2 lei 50 bani de chila dar nu locuitor plătea pentru darea ane 27 lei 50 bani, adică cu 17 lei mai puţin de ce plăteşte un proprietar român.

Perceperea dijmei în bani nu ţinu de un an, şi satele începură a striga contra recolte fără proaste de tot şi să înceapă a desepere de a plăti în bani, mai ales că suma pogoanelor prime era până la 40 de om; satele încep să dateze anul întâiu, şi pentru al doilea recolta continuând a fi proastă, ei se răscumpără de la guvernul turc, de a le lua dijma în bani. Guvernul retrase dispoziţiunile anterioare şi dădu ordinul a se percepe dijma mai înainte; toate datorile din afară ertate.

Administraţia rusă nu a încasat dijma în curent, din cauza mizeriei locuitorilor prin sate, căci cea mai mare parte a gospodariilor sunt fără vite, fără sămânţă.

Unii producători districi în dijma de badag, care posedă vre-o 50 sate populat. Erau asemenea multe aşezări de sate de tătari şi turci, dar care în actual s'au pusit în parte. Un român va trebui să ia măsurile necesare, pentru a se popula în sate şi locuitorii creştini.

De ce a figura ea în organizarea financiară a Dobrogei? Fără îndoială că un român o va înlocui prin improprimare şi rescumpărarea ei. Mai multe sate plează pentru înlocuirea ei. Şi pentru de toate nu trebuie să uităm, administraţia noastră deprinsă cu legea posedăm, nu este în stare de a percepe dijma cu vr'un folos financiar, în afară de acele legi. Permea va băntui satele şi va aduce şi gicanii, atâtea nedreptăţi, atâtea şi pentru contribuabili şi pentru populaţie, iar pe de alta nici fiscalul avea profitul la care este în drept să ajungă; nu va fi de cât o nepomenire în averea publică.

Luarea dijmei implică amestecul în administrarea în averea privată a populaţiei; pentru privigherea recoltei, pentru constatarea ei, pentru măsurătoare, pentru primire. Ea sileşte pe Stat a avea depozite de produse felurite în sute de localităţi; a întrebuiţa formele vânzării publice la mezat şi, în caz de neplată sau rea voinţă de a plăti, a aplica legea de urmărire. Atâtea mari, grele, şi imposibile formalităţi făcute pe spinoarea contribuabilului, care în cele din urmă vor sărăci populaţia, vor înghiţi mai tot venitul din dijma, dacă nu cumva ei va covârşi.

Se poate răspunde de nou la toate acestea; dar turcii cum încasau dijma fără să aibă nevoie de nici o lege şi nici o formalitate? De ce nu o am încasa şi noi tot aşa, după sistemul lor? Unde e răul? Unde e imposibilitatea? La toate acestea se poate răspunde celor ce cunosc ce vrea să zică firea şi obiceiurile popoarelor, că noi nu putem fi turci nici în administraţie nici în justiţie, nici în impozite, nici în felul lor de percepere şi nici în nimic din manifestările vieţii noastre politice. Impozitul dijmei este un impozit un total primitiv şi mai cu seamă din timpul sclaviei popoarelor. El a putut sta în picioare până astăzi sub o dominaţiune ca cea turcească, care consideră popoarele creştine ca raiile, slugi nevrednice şi plecate. Turcii încasau venitul ca stăpâni mândri şi omni-potenţi. Funcţionarii lor aveau dreptul în localitate de a amana perceperea impozitului, de a lăsa în parte sau în total; ei aveau puterea de a lăsa dela dijma de două ori şi dela alţii niciodată; de a bate şi a alunga pe cei ce erau răi de plată sau înghelat visteria; ei puteau la nevoie spânzura pe contribuabil şi a lăsa răpi toată averea, fără multă bătaie de cap. Cu un cuvânt ei erau stăpâni despoţi şi nu erau ţinuţi să dea nimereu socoteală.

Putem însă noi românii să fim tot astfel şi să ne schimbăm firea şi vederile vieţii noastre publice, asimilându-ne în aceasta cu turcii? Putem lăsa noi funcţionarilor noştri latitudinea de a face şi a drege cum le-ar tăia capul, sub preţul de a se conforma obiceiului local? Eu cred că este imposibil guvernului român, fie în stabilirea impozitelor, fie în modalitatea de percepere, de a îmbrăca haine turceşti şi cu atât mai imposibil, cu cât nimica nu l'asileşte de a alerga la o măsură atât de estremă. Căci în adevăr, noi nu suntem chemaţi a administra şi organiza o ţară turcească, să facem din popor turcesc, o naţie turcească; noi n'avem dar nevoie să fim nici sultani, nici paşale. Populaţia Dobrogei este o populaţie creştină: sunt români, greci, armeni, bulgari, ruşi, lipoveni, nemţi, dar sunt şi turci şi tătari. Această populaţie creştină subjugată din vechi timpuri a fost tratată în toate manifestările vieţii sale politice de rău, bună numai de a hrăni cu sudoarea frunţii sale tezaurul învingătorilor turci. Dar această populaţie creştină venită din toate ăngھیurile Europei, nu este mai puţin angھیurată de a primi reformele şi luminele ce i'om aduce; ea nu este mai prejos de ce erau locuitorii Moldovei în 1875, şi cu toate acestea cei mai mulţi publicişti români, vorbesc de dănsa ca de o populaţie sălbatică şi diferită de firea, obiceiurile şi apucăturile celorlalte populaţii creştine ce ne inconjoară. Nu, noi avem a face în Dobrogea cu populaţie în mare majoritate creştină; nu, noi nu avem a stăpâni şi a organiza o naţiune turcă sau chineză, aşa încât să ne îngrijim cum am face ca să fie turci ori chinezi. Pe noi dar organizaţia Dobrogei nu ne poate îngrijii, de cât din punctul de vedere a culturerii şi a civilizaţiunii române de introduce.

Din acest punct de vedere, administraţia, justiţia, şcoala, impozitele şi perceperea lor, trebuie dela început organizate şi stabilite ca pentru un popor creştin, care, deşiflit şi înapoiat printr'o lungă subjugare barbară, totuşi e apt a se rădica la cea întâiu chemare a noastră la o viaţă nouă şi propăşitoare. În ceea ce priveşte populaţia musulmană, turci şi tătari, ea este ceea care este datoră a se da dupe felul nostru de viaţă publică, şi a se obiceui cu legile noastre cari sunt şi legile unei naţiuni civilizate, căci nu pentru ea vom mântine ignoranţa barbară şi despotismul coruptor în sinul marelor populaţii creştine din Dobrogea.

Cum şi cu, ce să se înlocuiască dijma? Aceasta este chestiunea financiară de competenţă, şi dela această măsură depinde în mare parte prosperitatea, bunul trai şi liniştea populaţiei rurale. Noi nu putem atinge chestiunea decât cu multă timiditate

şi rezervă, rămând ca bărbaţii speciali ai României să se ocupe de dănsa şi să propună soluţiunea cea mai avantajoasă.

În tot timpul ocupaţiunii provizorie a Dobrogei, guvernul român va îngriji a constata prin comisii speciale, poziţiunea, starea şi modul aşezării populaţiei rurale. Această lucrare va cuprinde:

a) Numele satului; b) numărul locuitorilor; c) suma pogoanelor ocupate de el; d) ca pământ de arături, 2) ca fâneţi, 3) ca sohat, 4) vatra satului; d) va nota în deosebi pentru fiecare sat documente, (firmanul) ce posedă pentru aşezarea lui; e) va nota pentru fiecare locuitor documentele ce posedă pentru proprietatea sa, f) va arăta diferitele drepturi ale statului la pădure, la stăb, la bălţi, menţionând documente dacă sunt, g) va nota viece şi mărimea lor, grădinişele, h) va nota în aproximativ cantitatea dijmei dată de sat în anii 1875 şi 1876, după informaţiunile locale şi acte de vor fi, i) va nota diferite alte havalele şi hacuri ce erau ţinute locuitorii a face şi a da.

După această lucrare preliminară şi neapărată, se va face o lege prin care se vor recunoaşte locuitorii posedând documente definitive proprietari ai pământurilor stăpânite de ei; pe cei fără documente li vor înproprietări, dându-le şi atâtea pământ de fiecare, după condiţiunile şi situaţia specială a satului unde locuiesc.

Locuitorilor, recunoscuţi, proprietari li se vor acorda un termen de 15 ani pentru rescumpărarea dijmei plătită statului atâta pe an, după calculele ce se vor face pe suma falcilor posedate de fiecare. Ei vor avea dreptul a vinde şi a instrăina proprietatea lor cu această sarcină. Iar locuitorii noi înproprietăriţi, vor plăti atâta falcea timp de 25 sau 30 ani până la rescumpărarea definitivă a pământului. Acestea nu vor avea dreptul de a desface şi vinde proprietatea lor în cursul acestor ani, afară de populaţia tătara şi turcă în profitul creştinilor. Drepturile la pădure stăb şi bălţi li se vor rădica odată cu aplicarea legii.

Evident că legea trebuie să fie seamă şi se stabilească deosebirea ce există între recunoscuţi proprietari şi noi înproprietăriţi, de oarece cei întâi nu rescumpără fondul.

Toate aceste note, studii, lucrări, dinpreună cu legea pentru înproprietărire şi rescumpărarea dijmei, trebuie depuse în timp oportun pe biroul educăriei naţionale de revizuire, ce va fi chemat a regula şi stabili poziţiunea Dobrogei în statul român.

Până atunci, ar fi un act de înaltă binefacere şi de prevăzătoare administraţie, ca statul român se ierte populaţiunilor rurale, dijma pe un an de zile, pentru a le da timpul de aşiguranisă puteri şi a avea întru cultivarea şi munca pământului. Marea noastră vecin, puternica Rusie, a hărăzit populaţia basarabeană-anexată contribuţia directă pentru trei luni de zile, cu toate că i-ar fi fost foarte uşor de încasat acest venit. România însă trebuie să fie şi mai miloasă şi mai mărinimoasă, şi nu din alt punct de vedere, de cât din acela că Dobrogea a fost bătută de război şi prădăciune, şi că darea dijmei atinge tocmai cea populaţie care a suferit şi a pierdut mai mult. Din primăvara anului 1877 şi până în prezent, populaţia rurală vecinic ameninţată, nesigură, ocupată în transporturi, supusă la grele sarcini, pierzând şi timpul muncii şi vitale, este astăzi vrednică de ocrotit şi chiar de plăna. Guvernul Alteţei Sale Regele Carol nu poate se stea indiferent în faţa unei aşi de nenorocite stări de lucruri; atât pentru România cât şi pentru tron, ertarea dijmei pe un an de zile ar fi un act de mare şi strălucită bunăătate şi dreptate care ne-ar atrage stima Europei civilizate şi iubirea provincii ce suntuem chemaţi a incorpora şi organiza.

Un răspuns. — D. Nicolae Crăţulescu a adresat redactorului şef al „Românului” următoarea scrisoare ca răspuns la un articol de fond din Nr. del. 8 (20) Noembrie al acestui ziar.

Domnule Redactore,

Iu numărul de astăzi al ziarului d-v., într'un articol consacrat la chestiunea rescumpărării cârilor noastre ferate, găsiţi ocaziunea a mai vorbi de mine, care, ca agent diplomatic pe la 1875, la Berlin, am fost însărcinat de guvernul de atunci a negocia cu consiliul de supraveghere al societăţii acţionarilor astăzi rescumpărare, şi eu înstăuţiu, mai presus de care mi'au voi pune tot'una, ziceţi că aş fi dat în mână numitului consiliu o declaraţiune de condiţiuni, prin care aş fi făcut un mare

sale de predilecţie. Celor ce au mai văzut pe artista română în acest rol, este de prisos să le mai atragem atenţia asupra aşiului, ce va anunţa, precum adăm, în curând întâia reprezentaţie a „Comedianei”. Celor ce n'au mai văzut-o, ne credem datorii a le atrage serios atenţia, ca să nu scape acest spectacol din toate punctele de privire interesant. — „Comediana” este o piesă, în care cele mai frumoase sentimente, caracterele cele mai interesante, unele înalte, altele triviale sunt cu mult meşteşug ţesute ca să dea naştere la o acţiune foarte dramatică plină de situaţii teatrale. — D-na R. Stavrescu joacă rolul artei. O altă societară, nu mai puţin simpatică publicului, d-na Sarandi, joacă rolul falsei artei. E foarte interesantă împletirea acestor două existenţe, — una, reflexivă, plină de sentimente mari, şi a cărei viaţă jumătate stă în domeniul idealului; alta, uşoară, neroadă, plină de patimi comune, şi pentru care tot ce nu e realitate, tot ce nu'î pipăit nu are fiinţă. Opoziţia acestor două caractere şi situaţiile dramatice, ce se nasc din ciocnirea lor, este resortul de căpetenie al acestei drame.

Martii, 21 n., va fi întâia reprezentaţie a „Comedianei”. Lângă numele unei artei de atâtea merit, cum este d-na R. Stavrescu, nu pot să treacă laudele banale, cu cari cronicii teatrale încarcă, prin anticipare, unele nume, ce nu strălucesc decât numai prin lipsa de merit a celor ce le poartă. Meritul şi adevăratul talent sunt mult mai presus de nevoia reclamei, şi de aceea ne mărginim numai a anunţa reprezentaţia de reintrare a artei R. Stavrescu.

Trimisul extraordinar şi ministru plenipotenţiar român la Viena a remis, la Pesta, Majestăţii Sale Imperatorului Austriei, Rege al Ungariei, marele cordon al ordinului „Steaua României”, împreună cu o scrisoare autografă a A. S. R. Domnului.

D. Bălăceanu a avut, cu această ocaziune, o primire din cele mai măgulitoare. Majestatea Sa a bine-voit a reînvi pentru A. S. R. şi pentru ţară asigurările de amicitie şi de sincer interes. Ieri seară ministrul român a avut onoarea a fi invitat la prezenţa Majestăţii Sale Imperatorului Rege. Majestatea Sa purta la prenz marea placă a ordinului „Steaua României” şi d. Bălăceanu avea loc la dreapta Majestăţii Sale.

Comisia pentru Dobrogea. — Comisia numită de guvern pentru primirea Dobrogei se compune din: prin-comisar d. N. Cărgari; din partea ministerului de interne d. Simeon Mihălescu; din partea celui de justiţie d. M. Poenaru; din partea celui de finanţe d. Vera; din partea celui de resbel d. colonel Pilat; secretar este numit d. Rizu. — Vocea Covurluiului află că comisiunea trebuie să'şi încapă lucrarea la 9. c. la Tulcea, şi va trebui să finească toate actele de luare în stăpânire a Dobrogei cel mult până la 12 curent. Aşa dar trecerea timpului nu poate avea loc de cât la 12 noembrie.

Un răspuns. — D. Nicolae Crăţulescu a adresat redactorului şef al „Românului” următoarea scrisoare ca răspuns la un articol de fond din Nr. del. 8 (20) Noembrie al acestui ziar.

Domnule Redactore,

Iu numărul de astăzi al ziarului d-v., într'un articol consacrat la chestiunea rescumpărării cârilor noastre ferate, găsiţi ocaziunea a mai vorbi de mine, care, ca agent diplomatic pe la 1875, la Berlin, am fost însărcinat de guvernul de atunci a negocia cu consiliul de supraveghere al societăţii acţionarilor astăzi rescumpărare, şi eu înstăuţiu, mai presus de care mi'au voi pune tot'una, ziceţi că aş fi dat în mână numitului consiliu o declaraţiune de condiţiuni, prin care aş fi făcut un mare

şu negociărilor de astăzi, şi că, numai după mulla luptă, bazele puse de mine ar fi fost cu totul înlăturate de actualul guvern.

Fără a intra aci în discuţiunea diferitelor împrejurări a acestei chestiuni, mi'au voi mărgini, d-le Redactore, a vă zice: 1-îu, că declaraţiunea unui negociator demisionat, organul unui guvern asemenea demisionat, nu poate avea cea mai mică înviorare asupra negocierilor rupte şi re-incepute peste câţiva ani, supt un guvern cu totul altul; al 2-lea, că aş fi fost foarte greşit informat, când aş afirmat că consiliul de supraveghere ar fi posedat la mână o asemenea declaraţiune din partea-mi: propunerile în această chestiune emanând dela consiliul de supraveghere, eu m'am mărginit în simple convorbiri asupra lor cu consiliul.

Vă rog, d-le redactor, să binevoiţi a da loc acestei rectificări în primul număr al ziarului d-v. şi a primi asigurarea distincţiei mele consideraţiuni.

Nicolae Crăţulescu.
Bucureşti. — 1878, noembrie 8 (20).

O rectificare. — Dintr'o greşală, pe care sincer o regretăm, când în unul din numerii noştri trecuţi am publicat importantul articol „Şcoala Liberalilor”, am uitat să spunem că e reproduc după „Delfinul.” Ne grăbim a cere scuze confrăţilor dela redacţia acelu ziar pentru greşala, ce fără vaie am săvârşit.

ULTIME STIRI
(23 noembrie, amiază)

Bombay, 23 noembrie.
Englezii au găsit în fortăreaţa Ali-Mogud un material de război considerabil.

În proclamaţia sa către populaţiunile Indiei vice-regele, vorbind în numele reginei Englezei şi a împărătesei Indiilor, a aruncat responsabilitatea războiului asupra Emirului Şir-Ali.

Manchester, 23 noembrie.
S'a ținut azi un meeting tumultuos contra războiului declarat Afganistanului fără aprobarea parlamentului.

London, 23 noembrie.
Se citeşte în Pall-Mall-Gazette: Consiliul de miniştri a hotărât azi să convoace parlamentul în luna Decembrie.

BIBLIOGRAFIE
LIBRARIA SOCEC & Co

anunţă ieşirea de sub tipar a următoarelor uvraje în ediţiuni noi:

Ann, Metodă pentru învăţarea limbii franceze, după ediţiunea 129 a autorului cursul 1-îu, l. n. 1 25.
Ann, Metodă pentru învăţarea limbii germane, după ediţiunea 83 a autorului, cursul 1-îu l. n. 1.
Circa Ieremia. Gramatica limbii româneşti partea etimologică pentru clasele gimnaziale, preţul l. n. 2.
Constantinescu Dr. B., Abecedar românesc pentru şcolile publice, ediţiunea 5-a, preţul 30 b.

Ciocaneli Eustafiu G., Geometria elementară, ediţiunea 9-a, l. n. 1.
Ciocaneli Eustafiu G., Aritmetica teoretică şi practică, ediţiunea 9-a, l. n. 90.
Gorjan A., Elemente de geografie pentru clasele primare, ediţiunea 16-a, 45 b.
Gorjan A., Metod de geografie cu ilustraţiuni în text, partea 1-a pentru clasa II-a şi III-a primară, 60 bani, partea 2-a pentru clasa IV 60 b.

Sub tipar, spre a ieşi în curând:
Constantinescu Dr. B. Confesiunea ortodoxă, un volum în 80.
Mica bibliotecă pentru copii, o serie nouă, în patru volume în 4° mare lucrare cu multă îngrijire şi textul cu mult ameliorat.

La noi spre vâzare:
Cantemir Dr. Dimitrie, Consiliul igienic pentru creşterea copiilor, l. n. 3.
(809—3—6 z.

Conform notificării a biroului principal de loterie Isenthal Co. în Hamburg publicată în ziarul de azi, tragerile loteriei de bani germani se încep la 11 Decembrie a. c. Considerând participarea extraordinară de care se bucură această loterie în ţară, credem că notiţa de faţă e de interes. — Guvernul Hamburgian garantează că până acuma pentru plata exactă a tuturor câştigurilor cu toată averea Statului. Fiindcă Hamburg după cum e cunoscut se enumeră între oraşele cele mai bogate din Germania, apoi negreşit că asigurarea ce oferă e destul de suficientă, şi putem deci recomanda pe această loterie de stat ca solidă.

Conform notificării a biroului principal de loterie Isenthal Co. în Hamburg publicată în ziarul de azi, tragerile loteriei de bani germani se încep la 11 Decembrie a. c. Considerând participarea extraordinară de care se bucură această loterie în ţară, credem că notiţa de faţă e de interes. — Guvernul Hamburgian garantează că până acuma pentru plata exactă a tuturor câştigurilor cu toată averea Statului. Fiindcă Hamburg după cum e cunoscut se enumeră între oraşele cele mai bogate din Germania, apoi negreşit că asigurarea ce oferă e destul de suficientă, şi putem deci recomanda pe această loterie de stat ca solidă.

Conform notificării a biroului principal de loterie Isenthal Co. în Hamburg publicată în ziarul de azi, tragerile loteriei de bani germani se încep la 11 Decembrie a. c. Considerând participarea extraordinară de care se bucură această loterie în ţară, credem că notiţa de faţă e de interes. — Guvernul Hamburgian garantează că până acuma pentru plata exactă a tuturor câştigurilor cu toată averea Statului. Fiindcă Hamburg după cum e cunoscut se enumeră între oraşele cele mai bogate din Germania, apoi negreşit că asigurarea ce oferă e destul de suficientă, şi putem deci recomanda pe această loterie de stat ca solidă.

